

la crònica | ENRIC RAMIONET

La tauromàquia terminal

La iniciativa legislativa popular per prohibir els toros a Catalunya ha tornat a posar damunt la taula el debat entre els partidaris de mantenir les curses de braus i els que les volen eliminar

Una iniciativa legislativa popular ha portat al Parlament i a l'actualitat, el debat sobre la prohibició de les curses de braus i, novament, en la brega per conformar les conviccions predominants, s'ha repetit l'argumentari habitual i s'ha intentat justificar racionalment les sentimentalitats que emergeixen quan se'ns planteja la qüestió. Malgrat això, però, no estem reproduint el mite de l'etern retorn, ni vivim atrapats en el temps, ni encadenats a una disputa històrica de les que tant complauen els antropòlegs. Qualsevol que ho contempli amb una certa perspectiva, s'adonarà de fins a quin punt el debat s'ha modificat. Les curses de braus són un espectacle condemnat, un residu d'altres temps quan la relació dels humans amb la violència i amb la bèstia que mantenim latent i més o menys oculta, era una altra. Aquests anys hem vist com es tancaven places i ja fa temps que sabem que el nombre d'afecionats decreix i que la seva mitjana d'edat no para d'incrementar-se. Hi ha qui s'hi arrapa esforçadament perquè ho considera un tret identitari individual o col·lectiu, qui intenta evocar-hi amb una certa nostàlgia l'ambient d'una altra època que ha mitificat, o qui fent ostentació dels seus problemes de vista o de sensibilitat, afirma que a la plaça l'únic que va armat és la bèstia, i s'endevina que es refereix a la de raça bovina perquè no esmenta ni les banderilles, ni la pica, ni l'espasa i ens parla de banyes i de sis-cents quilos de pes. Al món hi ha de tot, ja ho saben, però lluny de la *lideresa* madrilenya (i similars) que recentment i en plena crisi, ha destinat quasi 3 milions d'euros a la preservació de la tauromàquia, aquí sembla viure un comiat llarg i depriment, però em penso que indiscutible. Rebutjada per la sensibilitat contemporània, que sigui o no tan catalana com la barretina és irrellevant. Observin que fins i tot alguns dels signants del manifest contra la prohibició es senten en la necessitat d'aclear que la sang i el fetge de la festa no els agrada i, en general, els usuaris més

Detractors de les curses del braus protestant ahir davant de la seu del Parlament. / EFE

entusiastes ja no en fan aquella lectura metafòrica i exaltada sobre la vida i la mort, ni ens parlen de danses sobre l'abisme ni, naturalment, de virilitats desbordants; ara es limiten a afirmar que al món hi ha coses pitjors, a invocar la seva llibertat individual i a demanar que els permetin, com toxicòmans terminalment, practicar això que la societat majoritàriament condemna. No intenten persuadir-nos de les seves gràcies sinó que, ometent que legislar és en bona mesura prohibir, ens discuteixen el dret a legislar sobre la seva flaca. Augmenta el convenciment general que cal replantejar la nostra victòria en la guerra de les espècies, i en aquest aspecte sembla endevinar-se un cert progrés moral. Els partidaris ens parlen de les brutali-

tats de la indústria alimentària, però no entenen que a les corrides més que la violència el que horroritza és la crueltat, la tortura, la violència innecessària, el dolor causat de forma deliberada i gratuïta. Horroritza que es consideri una festa, un signe d'identitat, una tradició, i també que s'animi a desenvolupar aquella durícia en la sensibilitat que els permet entretenir-se en el vol d'un drap vermell o en el gir d'un figurí sense veure el martiri, la sang, la humiliació, el patiment de l'animal. Horroritza que no vegin la crueltat, o encara pitjor, que s'hi recreïn. En la vida la violència existeix, certament, i només cal contemplar la cadena tròfica per adonar-se'n, però la crueltat és, exclusivament, responsabilitat nostra.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Un any d'Obama

S'acaba un any que mereix unes quantes consideracions o, si més no, uns quants comentaris al marge. Un any que ha servit per comprovar que l'administració americana ha experimentat —per bé que amb dubtes, vacil·lacions i entrebancs— canvis notabilíssims en relació a l'etapa Bush fill. Obama no és la gran esperança progressista que alguns volien veure, però sí que ha impulsat unes reformes impensables fa una mica més d'un any.

Ha tirat endavant (tot i que encara és a les beceroles) una reforma sanitària revolucionària, ha tallat d'arrel la idea sobre la qual gravitava la política internacional del seu antecessor, ha apostat per un món on la multilateralitat és un factor de compensació en lloc de la prepotència, no s'ha rendit a les exigències dels factòtums econòmics sinó que ha apostat per un sistema capitalista més flexible, més humà; i, entre d'altres detalls de la seva gestió, ha tallat bona part de les expectatives annexionistes i bel·ligerants del govern israelià i, sense ser un messiàs, no s'ha mostrat tan rebec a la implicació americana amb la lluita contra el canvi climàtic com el govern republicà. Els més crítics, poden argumentar que ha fet augmentar la presència de tropes a l'Afganistan, o que no ha solucionat quasi res a l'Iraq, o que, sota l'aparença d'una nova era, no ha fet sinó consolidar els privilegis dels EUA en el panorama internacional. Un any en què Obama ha vist, amb sorpresa, com se li concedia el premi Nobel de la pau amb l'esperança de justificar-lo pel que pugui fer a partir d'ara i no pas pel que ha fet fins al dia d'avui. Ha estat un guardó criticat perquè és difícil d'entendre com pot lluitar per l'objectiu del premi aquell que s'encarrega d'encarregar les guerres més cruentes. És un premi en el qual no tinc cap confiança des del dia que el va recollir Henry Kissinger, però em penso que, sense magnificar la figura del president negre, cal donar-li una cert crèdit. Va ser valent a l'hora de rebre'l, sense falses expectatives, sense discursos afalagadors. És intel·ligent, i això no és una mala notícia.

1130904844559L

nova col·lecció tardor-hivern

PIQUADRO

ITALY

Stein

Pompeu Fabra, 11 · 972 203 944 · GIRONA

1297219854470

LA CABINA

LACATS I ENVERNISSATS
ANTIC I NOU

VERGES

972 78 00 39

info@feliumoy.com

GRUP Feliumoy

SERVEI GLOBAL

105706978820F

producte natural:
vimet, espart,
sisal, cotó...

BAMBU BAMBU

aquest nadal obert cada dia
excepte 25/12/09 i 01/12/10

972 642 333

la Bisbal d'Empordà
labisbal@bambubambu.com

131833978688F

Consulta medicina estètica
Dra. Sandra Fèlix

Àcid hialurònic i vitamines

Thermacool

Bioplàstia facial:
contorn boca, ulls, rictus,
pòmuls, llavis, comissures...

Laser mèdic depilació

Esclerosi de capil·lars i
làser varius

Fotorejuveniment IPL:
eliminació taques/rosàcia

Toxina botulínica

Dietes i mesoteràpia corporal

Piling facial

C/ Juli Garreta, 25 C, 1r 1a
972 41 79 98 · Girona

12264-817715B

**OBRES
ESTRUCTURES
TANCAMENTS**

ALUMINI I PVC

OR METAL

FERRI INOX-

© 972 47 61 27

www.ortmetal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lluçà
FORNELLS DE LA SELVA